

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 22/17
Luxemburg den 7 mars 2017

Dom i målet C-390/15
Rzecznik Praw Obywatelskich (RPO)

Det strider inte mot principen om likabehandling att en reducerad mervärdesskatt inte får tillämpas på digitala böcker, tidningar och tidskrifter som tillhandahålls på elektronisk väg

Mervärdesskattedirektivet är giltigt i detta hänseende

Enligt mervärdesskattedirektivet¹ får medlemsstaterna tillämpa en reducerad mervärdesskattesats² på tryckta publikationer såsom böcker, tidningar och tidskrifter.³ Däremot är medlemsstaterna skyldiga att tillämpa den normala mervärdesskattesatsen på digitala publikationer, med undantag för digitala böcker som tillhandahålls på en fysisk bärare (till exempel cd-rom).⁴

Den polska konstitutionsdomstolen, vid vilken den polska ombudsmannen för medborgerliga rättigheter väckt talan,⁵ är osäker på huruvida denna skillnad i beskattning är giltig. Den har frågat EU-domstolen huruvida denna skillnad är förenlig med principen om likabehandling samt huruvida Europaparlamentet i tillräcklig utsträckning har deltagit i lagstiftningsförfarandet.⁶

I dagens dom konstaterar domstolen inledningsvis att i den mån mervärdesskattedirektivet får till följd att en reducerad mervärdesskattesats inte får tillämpas på tillhandahållanden av digitala böcker på elektronisk väg, medan en sådan skattesats däremot får tillämpas på tillhandahållanden av digitala böcker på fysiska bärare, ska dessa bestämmelser anses införa en skillnad i behandling av två situationer som är jämförbara i förhållande till det mål som eftersträvades av unionslagstiftaren, vilket var att främja läsning, när denne godtog tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats på vissa typer av böcker.

Domstolen prövar därefter huruvida denna skillnad är motiverad. Den erinrar om att en skillnad i behandling är motiverad när den har ett samband med ett lagenligt mål som eftersträvas med den åtgärd som innebär att en sådan skillnad införs och skillnaden står i proportion till detta mål. Vid antaganden av åtgärder av skatterättslig karaktär ställs unionslagstiftaren inför val av politisk, ekonomisk och social art och måste rangordna motstridiga intressen och göra komplexa bedömningar. I detta sammanhang ska unionslagstiftaren följaktligen tillerkännas ett stort utrymme för skönsmässig bedömning, vilket innebär att domstolens kontroll av att dessa villkor iakttagits ska begränsas till uppenbara fel. Att en reducerad mervärdesskattesats inte får tillämpas på tillhandahållanden av digitala böcker på elektronisk väg är en följd av det särskilda systemet för mervärdesskatt för elektronisk handel. Med hänsyn till de ständiga förändringar som elektroniska tjänster, generellt, genomgår har det nämligen ansetts nödvändigt att se till att dessa tjänster

¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1), i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/47/EG av den 5 maj 2009 om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller reducerade mervärdesskattesatser (EUT L 116, p. 18).

² Eller två reducerade mervärdesskattesatser.

³ Utom när det tryckta materialet är helt eller huvudsakligen ägnat åt reklam.

⁴ I detta fall får en reducerad mervärdesskattesats också tillämpas på digitala böcker. Om dessa digitala böcker tillhandahålls genom nedladdning eller strömning ska dock den normala skattesatsen tillämpas. Vad gäller digitala tidningar och tidskrifter ska den normala mervärdesskattesatsen alltid tillämpas, oberoende av det sätt på vilket de tillhandahålls.

⁵ Rzecznik Praw Obywatelskich. Ombudsmannen har begärt att den polska konstitutionsdomstolen ska kontrollera huruvida de polska bestämmelserna om reducerad mervärdesskatt på publikationer är förenliga med konstitutionen.

⁶ Lydelsen av punkt 6 i bilaga III till direktiv 2006/112, i dess ändrade lydelse, avviker nämligen från den text som återfanns i det förslag till direktiv på grundval av vilket parlamentet hördes.

omfattades av klara, enkla och enhetliga regler, så att den mervärdesskattesats som är tillämplig på dessa tjänster kan fastställas med säkerhet och handläggningen av denna skatt förenklas för de beskattningsbara personerna och de nationella skattemyndigheterna. Genom att utesluta tillämpningen av en reducerad mervärdesskattesats på tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg besparar nämligen unionslagstiftaren de enskilda och de nationella skattemyndigheterna behovet att för varje typ av elektronisk tjänst som tillhandahålls pröva huruvida denna omfattas av en av de kategorier av tjänster som kan vara föremål för en sådan skattesats enligt mervärdesskattedirektivet. En sådan åtgärd ska således anses vara lämplig för att uppnå det mål som eftersträvas med det särskilda mervärdesskattesystemet för elektroniska tjänster. En möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på tillhandahållanden av digitala böcker på elektronisk väg, på samma sätt som för tillhandahållanden av sådana böcker på alla typer av fysiska bärare, skulle dessutom påverka enhetligheten i den åtgärd som unionslagstiftaren avsåg att vidta, det vill säga att utesluta samtliga elektroniska tjänster från tillämpning av en reducerad mervärdesskattesats.

När det gäller kravet att höra Europaparlamentet under lagstiftningsförfarandet påpekar domstolen att detta krav innebär att nytt samråd ska ske varje gång den slutligt antagna texten, betraktad i sin helhet, i sak avviker från den som varit föremål för samråd med parlamentet, med undantag för fall då ändringarna huvudsakligen motsvarar de önskemål som parlamentet självt gett uttryck för. Därefter prövar domstolen huruvida det var nödvändigt att på nytt höra parlamentet angående den bestämmelse i direktivet som begränsar tillämpningen av en reducerad mervärdesskattesats till tillhandahållanden av böcker på fysiska bärare.⁷ Domstolen konstaterar i detta hänseende att den slutliga texten i den berörda bestämmelsen endast utgör en formuleringsmässig förenkling av texten i förslaget till direktiv, vars innehåll helt har bibehållits. Rådet var således inte skyldigt att på nytt höra parlamentet. Mot bakgrund av detta konstaterar domstolen att denna bestämmelse i direktivet inte är ogiltig.

PÅPEKANDE: Systemet med begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolar i medlemsstaterna att, i mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. EU-domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia, och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

⁷ I punkt 6 i bilaga III till direktiv 2006/112, i ändrad lydelse, föreskrivs nämligen att en sådan skattesats ska tillämpas på "tillhandahållande, inklusive lån från bibliotek, av böcker på alla typer av fysiska bärare (inbegripet broschyrer, foldrar och liknande trycksaker, bilder-, tecknings- och målarböcker för barn, noter i tryck eller manuskript, kartor och hydrografiska och liknande förteckningar), dagstidningar och tidskrifter förutom sådana som helt eller huvudsakligen är ägnade åt reklam". I förslaget till direktiv hänvisades emellertid till "tillhandahållande av böcker inklusive lån från bibliotek (inbegripet broschyrer, foldrar och liknande trycksaker, bilder-, tecknings- och målarböcker för barn, noter i tryck eller manuskript, kartor och hydrografiska och liknande förteckningar, vidare ljudböcker, cd-skivor, cd-romskivor eller andra fysiska medier som i huvudsak har samma informationsinnehåll som tryckta böcker), dagstidningar och tidskrifter förutom sådana som helt eller huvudsakligen är ägnade åt reklam".